

Cuvântul care zidește

FOAIA DUMINICALĂ A PAROHIEI „ȘERBAN VODĂ”
Anul V Nr. 16 (216) - 19 aprilie 2015

DUMINICA A 2-A DUPĂ PAȘTI
(a Sfântului Apostol Toma)

SF. CUV. IOAN DE LA LAVRA VECHIE;
SF. SFINȚIT MC. PAFNUTIE

Sfântul Apostol Toma a fost ucenicul Mântuitorului. A fost alături de Domnul în toate momentele importante ale activităților sale publice. A rămas în istoria creștinismului ca cel care a vrut să se convingă prin atingerea de Domnul de învierea Lui. A folosit cel mai puternic simț al omului. Dacă vedea, mulți ar fi crezut că putea fi o iluzie, dar Toma pentru noi cei de astăzi a făcut un gest uimitor: a vrut să pună degetul lui în semnul cuielor pentru noi cei de necredincioși din ziua de azi ca să nu mai avem îndoială și a făcut-o și să convingă cu adevărat că Domnul a înviat.

Nemaiavând nevoie de nicio probă a făcut cea mai profundă afirmație „Domnul meu și Dumnezeu meu”. Prin aceste cuvinte Toma i-a depășit pe toți în mărturisire, devenind unul din martorii cei mai importanți ai învierii Lui Hristos și această convingere a mărturisit-o până în ultima clipă a vieții, chiar cu prețul vieții lui.

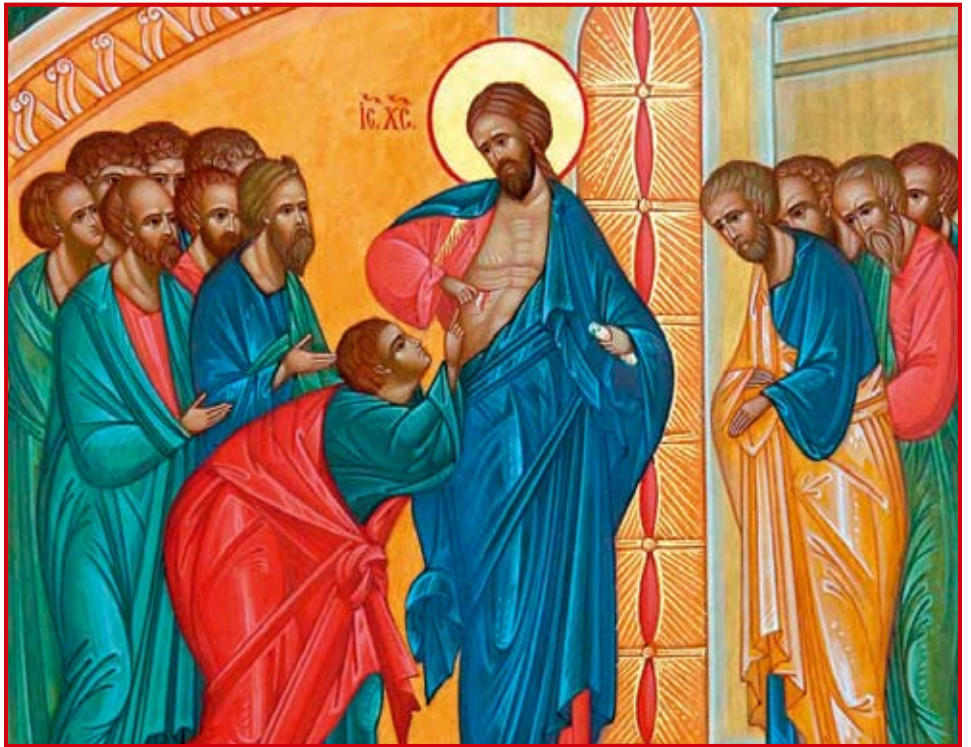
Părintele Dinu P.

Bărbaților le-a dat pace din cauza războiului lor, femeilor le-a dat bucurie din cauza durerii lor

Și zicând acestea, le-a arătat mâinile și coasta Sa. Deci s-au bucurat ucenicii, văzând pe Domnul. (In. 20, 20)

Vedeți cuvintele ieșind din fapte? Pentru că El a spus înainte de răstignire că: vă voi vedea din nou pe voi și inima voastră se va bucura și bucuria voastră nu o va lua nimeni de la voi (Ioan 16, 22). Și aceasta El a desăvârșit-o în faptă. Iar toate aceste lucruri i-au condus pe ei la o credință și mai cucernică. Pentru că, de vreme ce au avut un război neîncetat cu evreii, El repeta neîncetat pacea să fie cu voi, dându-le mângâiere pentru a echilibra dezbinarea. Și astfel, acesta a fost primul cuvânt pe care l-a spus după înviere (asemănător,

FERICIȚII CEI CARE N-AU VĂZUT ȘI AU CREZUT!

Pavel continuă să spună, harul și pacea să fie cu tine). Femeilor, totuși, El le dă vești de bucurie, fiecăruia în situațiile lor: bărbaților, le-a dat pace din cauza războiului lor; femeilor le-a dat bucurie din cauza durerii lor. Apoi punând la o parte toate lucrurile dureroase, El anunță biruința crucii, care de fapt aceasta a fost pacea.

*Sfântul Ioan Gură de Aur
Omilii la Evanghelia după Ioan*

Sprijin pentru credința lor

Iisus i-a zis: Pentru că M-ai văzut, ai crezut. Fericiți cei ce n-au văzut și au crezut. (In. 20, 29)

Iisus i-a spus lui: pentru că M-ai văzut pe Mine, Toma, ai crezut. Fericiți sunt cei care n-au văzut și au crezut. Aceste cuvinte erau deosebit de pertinente și ne pot fi de mare ajutor. Ucenicii au demonstrat încă odată ce mare grijă are Hristos de sufletele noastre, pentru că El este bun și, așa cum spune Scriptura: vrea ca toți să se mântuiască și la cunoștința adevărului

să vină (1 Timotei 2, 4). Chiar și așa, acest cuvânt al Său ne poate surprinde.

Ca de obicei, Hristos trebuia să fie răbdător cu Toma când a spus că el nu va crede, și cu ceilalți ucenici când au crezut că au văzut un duh. Datorită dorinței Sale de a convinge întreaga lume, El de bună voie le-a arătat semnele cuielor și rana din coasta Sa. Pentru că El, fără îndoială, îi dorea și pe aceia care aveau nevoie de asemenea semne ca sprijin pentru credința lor. Și chiar a și mâncat, deși nu avea nevoie de aceasta... Cel care se încrede în ceva ce nu a văzut, crezând în cuvântul învățătorului său, prin credința prin care el cinstește pe cel pe care învățătorul său îl proclamă lui, este vrednic de mare cinste. Așadar, fericit este cel care crede mesajul sfinților apostoli care, așa cum spune Sfântul Evanghelist Luca, au fost martorii faptelor lui Hristos și slujitorii lumii. Dacă noi dorim viața veșnică și tânjim după un lăcaș în Cer, trebuie să-i ascultăm. ❖

*Sfântul Chiril al Alexandriei,
Comentariu la Evanghelia după Ioan*

Este poate una din cele mai bogate săptămâni din calendarul Bisericii Ortodoxe Române, sfinții prăznuiți fiind cel mai adesea mărturisitori și apărători ai credinței ortodoxe pe meleagurile românești, mulți dintre plătind cu viața sau exilul apărarea ortodoxiei. Se cuvine să vi-i punem în atenție pe toți aceștia, oferindu-vă măcar câteva date despre acești stâlpi ai Bisericii noastre.

Sfântul Ierarh Teotim, episcopul Tomisului

A păstorit ca episcop al Tomisului la sfârșitul sec. al IV-lea și la începutul celui de-al V-lea. A fost originar din Dobrogea și contemporan cu mari Părinți și Sfinți ai Bisericii, ca: Ioan Gură de Aur, Fericitul Ieronim, Ambrozie al Mediolanului, Grigorie al Nyssei, Grigorie de Nazianz și alții. Fericitul Ieronim îl menționează în cartea sa „De viris illustribus“, în anul 392. Sozomen spune că era de neam „scit“. Sfântul Teotim a participat la un sinod de la Constantinopol (400), la care au participat 22 de episcopi, fiind primul în lista semnatarilor documentelor sinodului, semn al stimei din partea celorlalți, cât și al prestigiului scaunului de Tomis. Sfântul Teotim i-a înfruntat pe cei care susțineau că opera lui Origen conține învățături eretice, având o atitudine cumpănită în privința lui Origen, la fel ca și alți Sfinți Părinți. De asemenea, l-a apărat pe Sfântul Ioan Gură de Aur, învinuit că sprijină pe călugării „origeniști“. Despre Sfântul Teotim se spunea încă din timpul vieții că este bărbat foarte strălucit prin cucernicia și sfințenia vieții sale. Pomenit la 20 aprilie.

Sfinții Mucenici Pasicrat și Valentin

La 24 aprilie, se sărbătorea în cetatea Durostor (Silistra), din provincia romană Moesia Inferior, local, pătimirea celor doi frați, Sf. Mc. Pasicrat și Valentin. Aflăm din Sinaxarul Bisericii de Constantinopol, că aceștia erau ostași creștini din legiunea armatei romane de la Dunăre, cu sediul la Durostor, în timpul împăraților Dioclețian și Maximian Galeriu. Nevrând să jertfească idolilor, îl mărturisesc pe Hristos și în 298 sunt arestați și condamnați la moarte prin tăierea capului. Și pe când slujitorii duceau pe sfinți afară din cetate, la chinuri, îi însoțea mama lor, încurajându-i să fie fără de frică și să sufere chiar moartea pentru Domnul Hristos, Care a pățimit pe Cruce pentru noi. Pasicrat avea douăzeci și doi de ani, iar Valentin treizeci.

Sfinții Ierarhi Mărturisitori Ilie Iorest, Sava Brancovici și Iosif, ca și Simion Ștefan

În această săptămână cea mai importantă sărbătoare este pe 23 aprilie, cea a Sfântului Mare Mucenic Gheorghe, purtătorul de biruință, care este foarte cunoscut și drag poporului român. Dar perioada 20-25 aprilie ne prilejuiește pomenirea unor sfinți români sau care au trăit în țara noastră. Cei mai mulți dintre ei sunt ierarhi, iar doi mucenici. Sfântul Cuvios Vasile de la Poiana Mărului, precursor al paisianismului, reinvie isihasmul palamit și pune bazele unei activități cărturărești remarcabile.

sunt cinstiți pentru că au apărat ortodoxia în fața influențelor calvine, dar și pentru că au întărit unitatea românilor în jurul dreptei credințe. Prăznuiți pe 24 aprilie.

Sfântul Ierarh Ilie Iorest, mitropolitul Transilvaniei

A stat pe scaunul mitropolitan între anii 1640 și 1643. S-a născut în jurul anului 1600, într-un sat din Transilvania, din părinți drept-credincioși. Din copilărie a intrat în obștea Mănăstirii Putna din Moldova unde a învățat caligrafia și tehnica pictării icoanelor. Atât pentru învățatura lui aleasă, cât și pentru viața lui îmbunătățită, Dumnezeu a rânduit să fie ales în scaunul de mitropolit al Ardealului, hirotonit arhieru la Târgoviște, instalat în scaunul mitropolitan din Alba Iulia. Principele Gheorghe Rakoczi i-a impus difuzarea unui catehism calvin printre români. Pentru că refuzat, a fost trimis în închisoare, unde a stat vreme de nouă luni. După eliberare a plecat la Mănăstirea Putna, unde a și trecut la Domnul.

Sfântul Ierarh Simion Ștefan, mitropolitul Transilvaniei

Între anii 1643 și 1656 ocupă scaunul mitropolitan de la Alba Iulia. Calvinii îl obligă să renunțe la 17 din cele 20 de protopopiate ortodoxe și îi impun mitropolitului 15 obligații calvine, dintre care: predica să fie numai din Sfânta Scriptură, învățământul teologic făcut după catehis-

mul calvin, cultul icoanelor înlăturat. Dar mitropolitul Simion Ștefan a reușit, din mila lui Dumnezeu, să păstreze neîntinată dreapta credință ortodoxă și cultura românească. În anul 1648 Simion Ștefan a tipărit la Alba Iulia traducerea în limba română a Noului Testament, iar în 1651 Psaltirea.

Sfântul Ierarh Sava Brancovici, mitropolitul Transilvaniei

S-a născut în Transilvania dintr-o familie de sârbi stabilită în părțile Aradului, însă o bună perioadă a vieții sale a locuit în Țara Românească. La Târgoviște a fost călugărit sub numele de Sava. A fost ales mitropolit al Transilvaniei în anul 1656, păstorind vreme de douăzeci și patru de ani, însă tot într-o perioadă în care la conducere se aflau principii calvini. În 1680, mitropolitul Sava Brancovici a fost arestat și trimis în temniță. Nu se știe data exactă când a trecut la cele veșnice.

Sfântul Ierarh Iosif Mărturisitorul din Maramureș

A fost hirotonit episcop de mitropolitul Dosoftei al Moldovei. Sfântul Iosif Mărturisitorul s-a împotrivit încercărilor de atragere a românilor la Biserica Romano-Catolică, fapt pentru care a fost aruncat în închisoare. Nu se știe cu exactitate perioada cât a stat în închisoare. Fiind eliberat a încercat să-și reocupe scaunul episcopal, dar fără să reușească. Sfântul a murit în jurul anului 1711. ❖

S-a terminat cel mai mare și mai frumos Post al anului, iar sărbătoarea Paștilor a încununat frumusețea și bogăția slujbelor ce au avut loc în această perioadă în biserică. Iar noi, enoriașii Parohiei Șerban Vodă am avut parte de momente înălțătoare, pentru că la strană i-am avut pe cei doi cântăreți, care de ani buni ne-au ajutat să pătrundem mai ușor în rugăciune și în adâncul tainelor Bisericii.

Vorbim despre Cristian Nicolae Preda și Bogdan Marin. Doi tineri pe care i-au unit mult preocupările și darurile comune. Absolvenți ai Facultății de Teologie, înzestrați cu calități muzicale deosebite, și-au închinat multe ore cântării în strană, dar și pregătirii concertelor sau înregistrărilor audio și video. Cu respect pentru cântare, dar și cu dragoste față de oameni, i-au inițiat și pe cei doritori în tainele muzicii psaltice.

Vorbim deja la timpul trecut, pentru că cel pe care de aproximativ șapte ani l-am avut printre noi, care a crescut duhovnicește, uman și profesional sub ochii noștri și alături de sufletele noastre, Cristian Preda, astăzi se îndreaptă spre o altă etapă din viața sa, firească și chiar așteptată: aceea de preot al unei parohii din apropierea Bucureștilor, de la Vidra. În sâmbata lui Lazăr, când arvuna vieții veșnice se arăta tuturor prin învierea din moarte a unui prieten al Mântuitorului, Lazăr, Cristian Preda era hirotonit diacon într-o slujbă arhierescă la Mănăstirea Radu Vodă. Apoi, a doua zi, într-o însoțită zi de Florii, în care tot sufletul era cuprins de bucurie și recunoștință în Domnul, tot în acel lăcaș monahal, Preasfințitul episcop Timotei Prahoveanul îl hirotonea preot pe seama parohiei din Vidra. Pentru proaspătul preot un moment cu dublă încărcătură: de bucurie, pentru că pregătirea sa profesională de mulți și serioși ani și-au găsit rostul prin hirotonia sa, și de emoție și firească teamă pentru responsabilitatea pe care preoția o cere, în special în iconomia mântuirii sufletelor încredințate spre păstorie.

Se încheie așadar un răstimp de viață bogat și important pentru tânărului psalt Cristian Preda. Acum mai bine de 28 de ani venea pe lume la Focșani, în familia preotului Mihăiță Preda, un copil ce va urma pas cu pas vocația tatălui. Seminarul îl va face la Buzău, urmând apoi la București cursurile Facultății de Teologie Ortodoxă. Două drumuri au fost mai ales bătute de Cristian: cel al școlii, pe care a urmat-o cu seriozitate și dăruire, și cel al

Bisericii, unde foarte devreme și-a găsit locul în strană. Și în ambele locuri l-a avut aproape pe Bogdan Marin. Biserica și muzica psaltică i-a unit pe cei doi tineri într-o legătură ce mă duce cu gândul la prietenia a doi mari teologi și Părinți Bisericești: Sfinții Vasile cel Mare și Grigorie Teologul. Pe Cristian și Bogdan i-a apropiat atât vârsta, preocupările comune, dar mai ales afinitățile. De aceea, pe cei doi îi găseai de multe ori împreună: la facultate, la biserică în strană, în grupuri psaltice – cum ar fi Tronos al Catedralei Patriarhale sau Patras al Parohiei Apărătorii Patriei I, în concerte de muzică psaltică sau colinde, în concursuri. Și pentru că Dumnezeu a strecurat cu mărinimie în traista lor mulți talanți, iată-i pe cei doi punând pe note slujbe și cântări bisericești, dintre care menționăm doar Paraclisul Sfântului Cuvios Dimitrie cel Nou, al Sfântului Ierarh Nicolae, slujba Sfântului Sfințit Mucenic Teodosie de la Brazi, mitropolitul Moldovei sau Acoperământul Maicii Domnului. Există multe înregistrări video și audio, nenumărate participări la slujbe sau concerte. Și chiar destui învățăcei care s-au alăturat celor doi.

De șapte ani de zile Cristian Preda face parte din biserică Șerban Vodă, fiind alături de părintele Dinu și ceilalți preoți slujitori. Student, apoi masterand, iar acum doctorand, parcurge pe rând toate ciclurile pregătirii și desăvârșirii profesionale. Din strană ne obișnuiește pe noi, mirenii, cu o muzică psaltică de o acuratețe deosebită. Nu numai glasurile și urechile tuturor devin mai sensibile și cunoscătoare ale muzicii bisericești, dar

mai ales starea noastră duhovnicească și sufletească, a cântăreților și enoriașilor deopotrivă, crește, se maturizează, se spiritualizează. Pentru că numai așa se explică momentele de har, sensibile și tainice, în care nu numai vocile răsună, dar și inimile tuturor sunt atinse de aripa îngerilor, sufletele devenind harpa cântărilor și adâncul rugăciunii.

Alături de Bogdan Marin, Cristian a condus nu numai strana, dar și Școala de muzică psaltică Sfântul Cuvios Paisie de la Neamț. Tineri, copii, adulți, au dorit să învețe să cânte. Iar unul dintre concertele la care roadele muncii celor doi psalți au fost bine puse în valoare, a fost serbarea de Crăciun din anul 2014, care a fost un regal pentru toți cei implicați.

Și tot anul trecut, pe 17 august, Cristian s-a cununat cu aleasa inimii sale, Claudia, tot în biserică noastră. Familia duhovnicească, comunitatea parohiei Șerban Vodă a fost alături de tânără familie. Ne-am bucurat pentru cei doi, un strop de lacrimă umezind ochii tuturor: de fericire pentru Cristian. Un strop de lacrimă avem și astăzi, când tânărul preot își începe viața pentru care s-a pregătit atâția ani. De astăzi înainte enoriașii parohiei Vidra vor avea un nou păstor. Suntem convinși că, având ajutorul lui Dumnezeu, cu sensibilitate și dragoste de oameni părintele Cristian își va urma chemarea și va fi un vrednic slujitor la altarului. Punând pe primul loc slujirea lui Dumnezeu și mântuirea sufletelor încredințate. Iar muzica psaltică va fi un ajutor de nădejde în misiunea sa și un deschizător de suflete pentru semănarea cuvântului lui Dumnezeu. ❖

Părintele duhovnicesc al Starețului Paisie de la Neamț CUVIOSUL VASILE DE LA POIANA MĂRULUI

Iscusitul dascăl al rugăciunii, Sfântul Vasile de la Poiana Mărului, a reușit să îmbine în sihăstriile din ținutul Buzăului și Vrancei asprimea ascetică a vieții călugărești din Sinai și Athos, cu experiența mistică a monahismului slav și cu tradiția isihastă de sihăstrie din sutele de schituri și mănăstiri, în care monahismul românesc, atât de măsurat și așezat, își ducea viața duhovnicească fără întrerupere încă din secolul al IV-lea. Astfel, starețul Vasile a reinnoit viața monahală din schituri și sihăstrie prin îmbinarea acestor trei experiențe: greacă, rusă și română.

Sfântul Vasile este un reprezentant al emigrației monahale ruso-ucrainene care s-a produs în secolele XVII-XVIII în urma reformelor lui Petru cel Mare în Rusia și a persecuțiilor uniaste în Ucraina rămasă sub stăpânirea polonă. Născut în 1692, și provenind din părțile Poltavei, Ucraina, (n.r. - ca și ucenicul său, Cuviosul Paisie de la Neamț, născut la Poltava în 1722), a petrecut mai mulți ani din tinerețea sa în aspre nevoițe în sihăstriile din Rusia, apoi în Munții Moșenski, în apropierea Kievului, unde se călugărise.

Vine în Țara Românească, foarte probabil pe vremea lui Constantin Brâncoveanu, și intră în obștea Mănăstirii Dălhăuți, în apropierea orașului Focșani, unde rămâne 20 de ani. Aici este hirotonit preot și la scurt timp numit stareț, chiar dacă nu avea încă nici 30 de ani.

Sub păstorirea sa, Mănăstirea Dălhăuți a cunoscut o intensă renaștere spirituală. Cuviosul Vasile adună în jurul său o obște de peste 40 de călugări sihaștri, pe care îi învață cu ascultarea, smerenia, tăcerea și lucrarea cea de taină a Rugăciunii lui Iisus. Astfel, starețul Vasile face din obștea sa o adevărată școală duhovnicească de trăire isihastă, după învățătura Sfinților Părinți, renumită în Țara Românească. Ucenicii săi, munteni, moldoveni, ardeleni și ruși,

trăiau în desăvârșită dragoste și bună rânduială. Crescând numărul lor, o parte dintre ei se stabilesc la schiturile din jur.

Cuviosul Vasile conduce duhovnicește toate schiturile din Munții Buzăului pe care le cercetează regulat, fie personal, fie prin scrisori. Unul din ucenicii săi a fost și Cuviosul Paisie, pe care îl primește în Schitul Trăisteni pentru câțiva ani, iar în anul 1750, merge la acesta, în Muntele Athos, unde îl călugărește. Preluând mișcarea isihastă de la Schitul Pocrov inițiată de Cuviosul Episcop Pahomie al Romanului (†1726), fericitul stareț Vasile era foarte iscusit în viața de rugăciune, în cunoașterea Sfintei Scripturi și a Sfinților Părinți filocalici.

Punând accent pe ascultare, pe trăirea în desăvârșită armonie, citirea zilnică a Sfintei Scripturi și a scrierilor Sfinților Părinți, practicarea Rugăciunii lui Iisus, păzirea curată a minții, mâncarea o dată pe zi și împărțășirea săptămânală,

reușește să creeze un adevărat curent de înnoire duhovnicească în monahismul românesc la mijlocul secolului al XVIII-lea. Cuviosul afirmă cu insistență că Rugăciunea inimii nu e numai pentru sihaștri, ci și pentru cei din viața de obște. Acest mare curent, al doilea ca mărime după cel din secolul al XV-lea, inițiat de Sfântul Nicodim de la Tismana (†1406), este desăvârșit și răspândit în toate țările ortodoxe la sfârșitul secolului al XVIII-lea și începutul celui următor, prin marii stareți: Sfinții Paisie de la Neamț (†1794), Gheorghe de la Cernica (†1806) și Calinic de la Cernica (†1868).

Cuviosul Vasile și-a dat sufletul în mâinile Domnului în anul 1767, lăsând în urmă numeroși ucenici. Datorită vieții sfinte, Sinodul Bisericii Ortodoxe Române hotărăște în martie 2003 trecerea sa în rândul Cuvioșilor Părinți purtători de Dumnezeu cu prăznuire în 25 aprilie, zi în care a plecat la Domnul.

Sursa - basilica.ro

Invățăturile ale Cuviosului Vasile de la Poiana Mărului

✚ Ia aminte la citirea Scripturilor și, de nu vei fi om, te vei face om, că citirea Scripturilor este tămăduire cu mult meșteșug și mântuitoare. Însă, mare întărire este a nu greși înțelegerea citirii Scripturilor și mare surpare și prăpastie adâncă este neînțelegerea Scripturilor. De aceea trebuie să cunoaștem și scrierile Sfinților Părinți și ale altor nevoitori care ne ajută pe calea mântuirii.

✚ Despre rugăciunea inimii astfel învăța Cuviosul Vasile de la Poiana Mărului:

Mulți, citind cartea Sfântului Grigorie Sinaitul și neavând încercarea lucrării minții, greșesc în înțelegerea cea dreaptă a ei, socotind că această lucrare a fost dată numai bărbaților celor sfinți și fără de patimă. De aceea, ținându-se de obiceiul de acum, adică numai de citirea și cântarea psalmilor, a troparelor și a canoanelor, săvârșesc numai rugăciunea cea din afară. Ei nu înțeleg că acest fel de rugăciune cântată ne-au dat-o părinții numai până la o vreme, pentru neputința și pruncia minții noastre. Aceasta pentru ca, deprinzându-ne prin citire și cântare, să urcăm la treapta lucrării celei cu mintea, nu să petrecem până la sfârșit în aceasta. Pentru că, citind și cântând numai cu buzele rugăciunea cea din afară, rămânem la o părere bucuroasă de noi înșine, socotind că facem un lucru mare. ❖

Patericul românesc

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 19-26 APRILIE 2015

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 19 aprilie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 2-a după Paști - (a Sfântului Apostol Toma) Utrenia, Sfânta Liturghie.
Luni 20 aprilie	07 ³⁰ -10 ³⁰	Paștele blajinilor - Sfânta Liturghie, Pomenirea morților
Miercuri 22 aprilie	07 ³⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturghie
Miercuri 22 aprilie	17 ⁰⁰ -20 ⁰⁰	Vecernie cu Litie, Sfântul Maslu
Joi 23 aprilie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Sf. Mare Mc. Gheorghe, purtătorul de biruință Utrenia, Sfânta Liturghie.
Vineri 24 aprilie	07 ³⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturghie
Vineri 24 aprilie	17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Vecernie cu Litie, Acatist
Sâmbătă 25 aprilie	07 ³⁰ -10 ³⁰	Sfânta Liturghie, Pomenirea morților
Duminică 26 aprilie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 3-a după Paști (a Mironosițelor) Utrenia, Sfânta Liturghie.

CONTRIBUȚIA ENORIAȘILOR PAROHIEI ȘERBAN VODĂ PENTRU ANUL 2015 A FOST STABILITĂ LA 100 LEI